

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2015/1852**(2015. gada 15. oktobris),****ar ko atver pagaidu ārkārtas atbalsta shēmu noteiktu sieru privātai uzglabāšanai un iepriekš nosaka atbalsta summu**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 219. panta 1. punktu saistībā ar tās 228. pantu,

tā kā:

- (1) Piena un piena produktu pieprasījums pasaulē kopumā 2014. gadā un 2015. gada pirmajā pusē ir krities, it īpaši saistībā ar importa samazināšanos no Ķīnas, kas ir pasaulē lielākā piena produktu importētāja.
- (2) Sakarā ar Savienībā un pasaules galvenajos piena ražošanas reģionos vērojamu piedāvājuma paaugstināšanos ir novērota piena produktu cenas pazeminoša ietekme.
- (3) Turklāt 2015. gada 25. jūnijā Krievijas valdība paziņoja lēmumu uz vēl vienu gadu – līdz 2016. gada 6. augustam – pagarināt aizliegumu importēt lauksaimniecības produktus un pārtikas produktus, kuru izcelsme ir Savienībā.
- (4) Piena nozarē tāpēc ir vērojami tirgus darbības traucējumi, kuru cēlonis ir izteikta piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotība.
- (5) Rezultātā svaigpiena un piena produktu cenas Savienībā ir vēl vairāk pazeminājušās, un jādoma, ka šī pazeminošā ietekme turpināsies, sasniedzot līmeni, kas daudziem lauksaimniekiem, kuri saskaras ar naudas plūsmas un finanšu grūtībām, nebūs ilgtspējīgs. Savienības vidējās cenas galveno šķirņu sieriem 2015. gadā ir samazinājušās par 17 %.
- (6) Situācijā, kas nesen radusies, ar Regulā (ES) Nr. 1308/2013 pieejamajiem tirgus intervences pasākumiem nepietiek, jo tie attiecas uz citiem produktiem, tādiem kā sviests un vājpiena pulveris, un tikai uz tādiem sieriem, kurus apzīmē ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.
- (7) Būtiskas nelīdzsvarotības draudus siera tirgū varētu mazināt vai likvidēt ar uzglabāšanu. Tāpēc ir lietderīgi piešķirt siera privātas uzglabāšanas atbalstu un tā summu noteikt jau iepriekš.
- (8) Ir lietderīgi paredzēt maksimālo apjomu, uz ko attieksies šī atbalsta shēma, un kopējā apjoma sadalījumu dalībvalstīm atkarībā no siera ražošanas apmēriem katrā dalībvalstī.
- (9) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 17. pantā privātās uzglabāšanas atbalstu paredzēts piešķirt vienīgi attiecībā uz sieriem, kas ieguvuši aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽²⁾. Tomēr sieri ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi veido tikai nelielu daļu no Savienības kopējās siera produkcijas. Operatīvā un administratīvā efektivitātes apsvērumu labad ir lietderīgi izveidot vienotu privātās uzglabāšanas atbalsta shēmu, kas aptver visu veidu sierus.
- (10) Ir lietderīgi to neattiecināt uz sieriem, kas uzglabāšanai nav piemēroti.
- (11) Kopumā, lai atvieglotu pārvaldību un kontroli, privātas uzglabāšanas atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiem tirgus dalībniekiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir tur reģistrēti PVN maksātāji.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

- (12) Lai nodrošinātu to, ka šādu kārtību var pienācīgi uzraudzīt, ar šo regulu būtu jānosaka uzglabāšanas līguma noslēgšanai vajadzīgā informācija un līgumslēdzēju pušu pienākumi.
- (13) Lai shēma sekmīgāk darbotos, līgumiem būtu jāattiecas uz konkrētu minimālo daudzumu un uz pienākumiem, kuri jāpilda līgumslēdzējai pusei, jo īpaši tādiem pienākumiem, kuri par uzglabāšanas darbību pārbaudi atbildīgajai kompetentajai iestādei dod iespēju faktiski pārbaudīt uzglabāšanas apstākļus.
- (14) Lai varētu piešķirt privātas uzglabāšanas atbalstu, viena no prasībām ir līguma regulētā daudzuma uzglabāšana līguma regulētajā uzglabāšanas laikā. Ņemot vērā tirdzniecības praksi un praktiskus apsvērumus, attiecībā uz daudzumu, par kuru pienākas atbalsts, būtu jāatļauj pielaide.
- (15) Lai garantētu pieteikuma nopietnību un nodrošinātu to, ka pasākumam būs vēlamā ietekme uz tirgu, ir nepieciešams nodrošinājums. Tāpēc būtu jāpieņem noteikumi par nodrošinājuma iemaksāšanu, atbrīvošanu un atsavināšanu.
- (16) Lai nodrošinātu to, ka uzglabāšanu pienācīgi pārvalda, ir lietderīgi pieņemt noteikumus par maksājamās atbalsta summas samazināšanu tad, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā uzglabātais daudzums ir mazāks par līguma regulēto daudzumu.
- (17) Atbalsta summa būtu jānosaka, pamatojoties uz uzglabāšanas izmaksām un/vai citiem būtiskiem tirgus elementiem. Ir lietderīgi noteikt atbalstu par fiksētām uzglabāšanas izmaksām, kas radušās, attiecīgos produktus novietojot uzglabāšanā un izņemot no tās, un par dienas izmaksām uzglabāšanai aukstumā un par uzglabāšanas finansiālajām izmaksām.
- (18) Jānorāda, ar kādiem nosacījumiem var piešķirt avansa maksājumu, kā var koriģēt atbalstu gadījumos, kur nav pilnībā ievērots līguma regulētais daudzums, kā veic pārbaudes par tiesībām pretendēt uz atbalstu, iespējamās sankcijas un informācija, kas dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai.
- (19) Ne visas dalībvalstis varētu pasākumu izmantot pilnā apmērā, tāpēc ir lietderīgi paredzēt, ka trīs mēnešus pēc pasākuma piemērošanas sākuma tiek veikta daudzumu pārdale. Būtu jāļauj Komisijai vajadzības gadījumā pieņemt īstenošanas aktu, ar ko dalībvalstīm pārdala neizmantotos daudzumus un nosaka jauno termiņu, kurā iesniedzami pieteikumi.
- (20) Būtu jāparedz arī noteikumi par pārbauzu dokumentāciju, uzskaiti un biežumu un veidu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēts pagaidu ārkārtas atbalsts ar KN kodu 0406 apzīmētu sieru privātai uzglabāšanai, izņemot sierus, kuri pēc 3. panta 1. punktā minētā nogatavināšanās perioda beigām nav piemēroti turpmākai uzglabāšanai.

Pielikumā katrai dalībvalstij ir noteikts maksimālais produkcijas apjoms, uz ko attiecas šī pagaidu shēma.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā "dalībvalstu kompetentās iestādes" ir iestādes vai struktūrvienības, kuras dalībvalstis akreditējušas kā maksājumu aģentūras, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013⁽¹⁾ 7. panta nosacījumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

3. pants

Produktu atbilstība

1. Par sieru var saņemt 1. pantā minēto privātas uzglabāšanas atbalstu (turpmāk "atbalsts"), ja šis siers ir nebojāts un labā tirdzniecības kvalitātē, ar izcelsmi Savienībā un ja uzglabāšanas līguma sākuma dienā tā minimālais vecums atbilst nogatavināšanās periodam, kāds noteikts produkta specifikācijā (sieriem, kas ieguvuši aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012) vai dalībvalstu noteiktajam parastajam nogatavināšanās periodam (pārējiem sieriem).
2. Siers atbilst vismaz šādām prasībām:
 - a) katra partija sver vismaz 0,5 tonnas;
 - b) tas neizdzēšami marķēts ar norādi par ražošanas uzņēmumu un izgatavošanas datumu, turklāt norādi atļauts kodēt;
 - c) uz tā ir uzglabāšanas sākuma datums;
 - d) par to nav agrāk nav slēgts uzglabāšanas atbalsta līgums;
 - e) tas glabājas dalībvalstī, kurā siers ir ražots.
3. Ja noliktavas pārvaldnieks apņemas uzturēt reģistru, kurā 2. punkta c) apakšpunktā minētajā uzglabāšanas sākuma datumā ieraksta 2. punkta b) apakšpunktā minētos datus, dalībvalstis var noteikt atbrīvojumu attiecībā uz pienākumu uz siera norādīt uzglabāšanas sākuma datumu.

4. pants

Atbalsta pieteikumi

1. Tirgus dalībnieks, kas vēlas saņemt atbalstu, iesniedz pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā produktus uzglabā.
2. Tirgus dalībnieki, kas pieteicas uz atbalstu, Savienībā veic uzņēmējdarbību un ir tajā reģistrēti PVN maksātāji.
3. Atbalsta pieteikumus var iesniegt no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Pieteikumu iesniegšanas termiņš ir 2016. gada 15. janvāris.
4. Atbalsta pieteikumi attiecas uz produktiem, kas pilnībā novietoti uzglabāšanā.
5. Pieteikumus iesniedz ar tādu paņēmieni, ko attiecīgā dalībvalsts darījusi pieejamu tirgus dalībniekiem.

Dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt elektroniskiem pieteikumiem pievienot uzlabotu elektronisko parakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK ⁽¹⁾ 2. panta 2. punkta nozīmē vai elektronisko parakstu, kas piedāvā parakstam raksturīgajām funkcijām līdzvērtīgu nodrošinājumu, piemērojot tos pašus noteikumus un nosacījumus, kādus paredz Komisijas Lēmumā 2004/563/EK, Euratom ⁽²⁾ un tā īstenošanas noteikumos izklāstītie Komisijas noteikumi par elektroniskajiem un digitālajiem dokumentiem.

6. Pieteikums ir pieņemams tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) tas atsaucas uz šo regulu;
 - b) tajā norādīti pieteikuma iesniedzēja identifikācijas dati: vārds vai nosaukums, adrese un PVN reģistrācijas numurs;
 - c) tajā norādīts produkts ar tā attiecīgo sešciparu KN kodu;
 - d) tajā norādīts produktu daudzums, kāds tas ir pieteikuma iesniegšanas laikā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīva 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 7. jūlija Lēmums 2004/563/EK, Euratom par grozījumiem tās reglamentā (OV L 251, 27.7.2004., 9. lpp.).

- e) tajā norādīts uzglabāšanas vietas nosaukums un adrese, uzglabātās partijas numurs un apstiprinājuma numurs, kas identificē ražošanas uzņēmumu;
 - f) tajā nav ietverti nekādi citi pieteikuma iesniedzēja ieviesti papildu nosacījumi, kā vien šajā regulā noteiktie;
 - g) tas iesniegts tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā iesniegts pieteikums;
 - h) pieteikuma iesniedzējs ir iemaksājis 20 EUR/t lielu nodrošinājumu attiecīgajai maksājumu aģentūrai saskaņā ar Komisijas Deleģētās Regulas (ES) Nr. 907/2014 ⁽¹⁾ IV nodaļas 2. iedaļu.
7. Pieteikumu saturu pēc to iesniegšanas negroza.

5. pants

Nodrošinājuma atsavināšana un atbrīvošana

1. Nodrošinājumu, kas paredzēts 4. panta 6. punkta h) apakšpunktā, atsavina, ja:
 - a) līguma pieteikums tiek atsaukts;
 - b) daudzums, kas noteikts 16. panta 2. punktā paredzētajās pārbaudēs, ir mazāks par 95 % no pieteikumā norādītā daudzuma, kas minēts 4. panta 6. punkta d) apakšpunktā. Šādā gadījumā līgums paliek nenoslēgts;
 - c) uzglabāšanā novieto un līguma regulētajā uzglabāšanas laikā glabā mazāk nekā 95 % no līguma regulētā daudzuma, risku uzņemoties līgumslēdzējai pusei 6. panta nozīmē un saskaņā ar 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem.
2. Ja līguma pieteikumu nepieņem, nodrošinājumu tūlīt atbrīvo.
3. Nodrošinājumu atbrīvo attiecībā uz daudzumiem, par kuriem ir izpildīti līgumā noteiktie pienākumi.

6. pants

Līgumu slēgšana

1. Līgumus slēdz starp tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā produkti tiek uzglabāti, un pieteikuma iesniedzēju (turpmāk "līgumslēdzēja puse").
2. Līgumus noslēdz 30 dienu laikā pēc 4. panta 6. punkta e) apakšpunktā minētās informācijas saņemšanas dienas un attiecīgā gadījumā ar nosacījumu, ka vēlāk atbilstīgi 16. panta 2. punkta otrajai daļai tiek apstiprināts tiesīgums pretendēt uz atbalstu par konkrētajiem produktiem. Ja tiesīgums pretendēt uz atbalstu nav apstiprināts, attiecīgo līgumu uzskata par spēkā neesošu.

7. pants

Līgumslēdzējas puses pienākumi

1. Līgumos nosaka vismaz šādus līgumslēdzējas puses pienākumus:
 - a) līguma regulētajā uzglabāšanas laikā novietot uzglabāšanā līguma regulēto daudzumu un, uzņemoties risku un izdevumus, to uzglabāt apstākļos, kas nodrošina produktu īpašību saglabāšanu, uzglabātos produktus neaizstājot ar citiem vai nepārvedot tos uz citu uzglabāšanas vietu. Ja līgumslēdzēja puse iesniedz pamatotu pieprasījumu, kompetentā iestāde var atļaut uzglabātos produktus pārvietot;
 - b) saglabāt dokumentus par svēršanu, kas sagatavoti brīdī, kad produktus nodod uzglabāšanas vietā;

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 907/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām iestādēm, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumu un euro izmantošanu (OV L 255, 28.8.2014., 18. lpp.).

- c) ļaut kompetentajai iestādei jebkurā brīdī pārbaudīt, vai tiek pildīti visi līgumā noteiktie pienākumi;
 - d) uzglabātos produktus darīt viegli piekļūstamus un individuāli identificējamus: katru atsevišķi uzglabāto vienību marķē, norādot dienu, kad tā novietota uzglabāšanā, līguma numuru, produktu un svaru. Tomēr attiecībā uz prasību marķējumā norādīt līguma numuru dalībvalstis var noteikt atbrīvojumu, ja noliktavas pārvaldnieks līguma numuru apņemas ierakstīt 3. panta 3. punktā minētajā reģistrā.
2. Par visu dokumentu pārbaudi atbildīgajai iestādei līgumslēdzēja puse par katru līgumu dara pieejamu šādu informāciju, jo īpaši paverot iespēju attiecībā uz privātā uzglabāšanā novietotiem produktiem verificēt:
- a) apstiprinājuma numuru, kas identificē ražošanas uzņēmumu un ražotāju dalībvalsti;
 - b) produktu izcelsmi un izgatavošanas datumu;
 - c) datumu, kad produkti novietoti uzglabāšanā;
 - d) iepakoto gabalu svaru un skaitu;
 - e) atrašanos uzglabāšanā un uzglabāšanas adresi;
 - f) līguma regulētā uzglabāšanas laika paredzamās beigas un papildus sniegto faktiskās izņemšanas datumu.
3. Līgumslēdzēja puse vai attiecīgā gadījumā uzglabāšanas vietas operators noliktavā tur pieejamu krājumu uzskaiti pēc līguma numura par:
- a) privātā uzglabāšanā novietoto produktu identifikāciju pa partijām;
 - b) datumu, kad notikusi novietošana uzglabāšanā un izņemšana no tās;
 - c) daudzumu pa uzglabātajām partijām;
 - d) produktu atrašanās vietu noliktavā.

8. pants

Līguma regulētais uzglabāšanas laiks

1. Līguma regulētais uzglabāšanas laiks sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad kompetentās iestādes saņēmušas 4. panta 6. punkta e) apakšpunktā minēto informāciju.
2. Līguma regulētā uzglabāšana beidzas dienu pirms dienas, kurā notiek izņemšana no uzglabāšanas.
3. Atbalstu var piešķirt tikai tad, ja līguma regulētās uzglabāšanas laiks ir no 60 līdz 210 dienām.

9. pants

Izņemšana no uzglabāšanas

1. Produktus var sākt izņemt no uzglabāšanas nākamajā dienā pēc līguma regulētā uzglabāšanas laika pēdējās dienas.
2. No uzglabāšanas izņem pilnas partijas vai, ja kompetentā iestāde ļauj, mazākus daudzumus. Tomēr 16. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā no noliktavas var izvest tikai daudzumu, kam uzlikta plomba.
3. Pirms līgumslēdzēja puse plāno sākt izņemt produktus no uzglabāšanas, tā saskaņā ar 16. panta 6. punkta noteikumiem informē kompetento iestādi.
4. Ja 30 dienu laikā pēc izņemšanas no uzglabāšanas vietas 3. punktā noteiktā prasība nav izpildīta, bet kompetentā iestāde piekrīt, ka ir sniegti pietiekami pierādījumi par datumu, kad notikusi izņemšana no uzglabāšanas, un par attiecīgajiem daudzumiem, atbalstu par 15 % samazina un maksā tikai par periodu, par kuru līgumslēdzēja puse sniedz kompetentajai iestādei pietiekamus pierādījumus, ka produkts ir bijis līguma regulētajā uzglabāšanā.

5. Ja 3. punktā noteiktā prasība nav izpildīta un kompetentā iestāde nav pārliecināta, ka 30 dienu laikā pēc izņemšanas no uzglabāšanas vietas ir sniegti pietiekami pierādījumi par datumu, kad notikusi izņemšana no uzglabāšanas, un par attiecīgajiem daudzumiem, atbalstu par attiecīgo līgumu nemaksā un attiecīgā gadījumā atsavina visu šā līguma nodrošinājumu.

10. pants

Atbalsta summas

Atbalsts ir:

- EUR 15,57 par uzglabāšanā novietota produkta tonnu (fiksētām uzglabāšanas izmaksām),
- EUR 0,40 par tonnu dienā (līguma regulētai uzglabāšanai).

11. pants

Atbalsta avansa maksājums

1. Kad pagājušas 60 uzglabāšanas dienas, pēc līgumslēdzēja puses pieprasījuma un ja tā iesniedz nodrošinājumu, kura apmērs ir par 10 % lielāks nekā avansa maksājums, var veikt vienu atbalsta avansa maksājumu.
2. Avansa maksājums nepārsniedz 90 dienu uzglabāšanas laikam atbilstīgo atbalsta summu. Šā panta 1. punktā minēto nodrošinājumu atbrīvo, tiklīdz ir samaksāts atbalsta atlikums.

12. pants

Atbalsta maksājums

1. Atbalstu vai, ja piešķirts avansa maksājums saskaņā ar 11. pantu, atbalsta atlikumu maksā, pamatojoties uz maksājuma pieteikumu, kuru līgumslēdzēja puse iesniegusi triju mēnešu laikā pēc līguma regulētā uzglabāšanas laika beigām.
2. Ja triju mēnešu laikā, kaut arī līgumslēdzēja puse ir nekavējoties rīkojusies, lai laikus sagādātu attaisnojošus dokumentus, minētā puse tos nevar uzrādīt, tai var piešķirt pagarinājumus, kas kopā nedrīkst pārsniegt trijus mēnešus.
3. Atbalstu vai atbalsta atlikumu izmaksā 120 dienu laikā pēc atbalsta maksājuma pieteikuma iesniegšanas dienas ar nosacījumu, ka līgumā noteiktie pienākumi ir izpildīti un ir veikta galīgā pārbaude. Tomēr, ja notiek administratīva izmeklēšana, maksājumu neveic, kamēr nav atzītas tiesības uz šo maksājumu.
4. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks par līguma regulēto daudzumu un nav mazāks par 95 % no minētā daudzuma, atbalstu maksā par faktiski uzglabāto daudzumu. Tomēr, ja kompetentā iestāde konstatē, ka līgumslēdzēja puse rīkojusies tīši vai nolaidīgi, tā var lemt atbalstu vēl vairāk samazināt vai to nemaksāt.
5. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks par 4. punktā norādīto īpatsvaru, bet nav mazāks par 80 % no līguma regulētā daudzuma, atbalstu par faktiski uzglabāto daudzumu samazina uz pusi. Tomēr, ja kompetentā iestāde konstatē, ka līgumslēdzēja puse rīkojusies tīši vai nolaidīgi, tā var lemt atbalstu vēl vairāk samazināt vai to nemaksāt.
6. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks par 80 % no līguma regulētā daudzuma, atbalstu nemaksā.
7. Ja pārbaudēs uzglabāšanas laikā vai izņemšanas brīdī konstatē bojātus produktus, par šiem daudzumiem atbalstu nemaksā. Pārējā uzglabājamā partija, par kuru joprojām ir tiesības pretendēt uz atbalstu, nedrīkst būt mazāka par 3. panta 2. punktā noteikto minimālo daudzumu. Tāds pats noteikums ir spēkā gadījumos, kur minētā iemesla dēļ daļu no uzglabājamās partijas izņem pirms minimālā uzglabāšanas laika beigām.

Bojātus produktus 4., 5. un 6. punktā minētajā faktiski uzglabātā daudzuma aprēķinā neiekļauj.

*13. pants***Paziņojumi**

1. Dalībvalstis Komisijai līdz katrai otrdienai paziņo iepriekšējā nedēļā noslēgtajos līgumos paredzētos daudzumus, kā arī produktu daudzumus, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi.
2. Ne vēlāk kā līdz mēneša beigām dalībvalstis Komisijai dara zināmu šādu informāciju par iepriekšējo mēnesi:
 - a) attiecīgajā mēnesī uzglabāšanā novietoto un no uzglabāšanas izņemto produktu daudzumi;
 - b) attiecīgā mēneša beigās uzglabāšanā esošo produktu daudzumi;
 - c) tādu produktu daudzumi, kuriem ir beidzies līguma regulētais uzglabāšanas laiks.
3. Dalībvalstu paziņojumus, kas minēti 1. un 2. punktā, izdara saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 ⁽¹⁾.

*14. pants***Maksimālā daudzuma ievērošanai paredzētie pasākumi**

Dalībvalstis nodrošina to, ka darbojas uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem balstīta sistēma, kas neļauj pārsniegt pielikumā katrai dalībvalstij noteiktos maksimālos daudzumus.

*15. pants***Neizmantoto daudzumu sakarībā paredzētie pasākumi**

Attiecīgā gadījumā visus atlikušos neizmantotos piešķirumus pēc 2016. gada 15. janvāra dara pieejamus dalībvalstīm, kuras – ja tās vēlas vairāk izmantot privātās uzglabāšanas atbalsta shēmu – ne vēlāk kā 2015. gada 31. decembrī par to paziņo Komisijai. Piešķirumu katrai dalībvalstij – ņemot vērā daudzumus, par kuriem dalībvalsts līdz 2016. gada 15. janvārim ir iesniegusi pieteikumu – un pieteikumu iesniegšanas termiņu nosaka ar īstenošanas aktu, kuru pieņem, nepiemērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. panta 2. un 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*16. pants***Pārbaudes**

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu. Šie pasākumi ietver atbalsta pieteikumu pilnīgu administratīvu pārbaudi, kuru papildina ar pārbaudēm uz vietas, kā noteikts 2. līdz 9. punktā.
2. Produktus, ko nodod uzglabāšanā, par pārbaudēm atbildīgās iestādes pārbauda 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta 4. panta 6. punkta e) apakšpunktā minētā informācija.

Neskarot šā panta 5. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un lai nodrošinātu, ka par uzglabājamiem produktiem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, fiziski pārbauda reprezentatīvu paraugu izlasi vismaz 5 % apmērā no uzglabāšanā novietotā daudzuma, lai pārlicinātos, ka attiecībā uz (cita starpā) produktu svaru, identifikāciju un veidu uzglabātās partijas atbilst līguma noslēgšanas pieteikumā sniegtajām ziņām.

Atbalsta izmaksāšanā noteicošais ir produktu svars, kas noteikts līguma darbības laika sākumā. Tomēr atbalstu neizmaksā par daudzumu, kas pārsniedz to, par kuru iesniegts pieteikums, kā minēts 4. panta 6. punkta d) apakšpunktā.

3. Ja dalībvalsts var norādīt pienācīgi pamatotus iemeslus, 2. punktā noteikto 30 dienu termiņu var pagarināt par 15 dienām.
4. Ja pārbaudēs konstatē, ka uzglabātie produkti neatbilst 3. pantā izklāstītajiem atbilstības kritērijiem un nav tādi, kā norādīts 4. panta 6. punkta c) apakšpunktā, atsavina 4. panta 6. punkta h) apakšpunktā minēto nodrošinājumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 31. augusta Regula (EK) Nr. 792/2009, ar ko nosaka kārtību, kādā dalībvalstis Komisijai paziņo informāciju un dokumentus, kas pieprasīti, īstenojot tirgu kopīgo organizāciju, tiešo maksājumu režīmu, lauksaimniecības produktu veicināšanas pasākumus, kā arī režīmus, ko piemēro attālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām (OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.).

5. Par pārbaudi atbildīgā iestāde:

a) 2. punktā paredzētās pārbaudes laikā produktus pa līgumdaudzumiem, uzglabāto partiju daudzumiem vai pa mazākiem daudzumiem plombē; vai

b) veic neizziņotu pārbaudi, lai pārliecinātos par to, vai uzglabāšanas vietā atrodas līguma regulētais daudzums.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā pārbaude aptver vismaz 10 % no līgumā paredzētā kopējā daudzuma un ir reprezentatīva. Šādas pārbaudes aptver 7. panta 3. punktā minētās krājumu uzskaites dokumentus un attaisnojošos dokumentus, piemēram, svēršanas kvītis un piegādes pavadzīmes, kā arī produktu esības verificēšanu noliktavā un produktu veida verificēšanu un to identificēšanu vismaz attiecībā uz 5 % no neizziņotajā pārbaudē pārbaudītā daudzuma.

6. Līguma regulētā uzglabāšanas laika beigās par pārbaudi atbildīgā iestāde, aptverot vismaz pusi no līgumu skaita, izlases kārtībā verificē uzglabāšanā esošo produktu svaru un identifikāciju. Šīs pārbaudes nolūkā līgumslēdzēja puse informē kompetento iestādi, norādot attiecīgās uzglabātās partijas, vismaz piecas darba dienas pirms:

a) līguma regulētā maksimālā uzglabāšanas laika beigām vai

b) izņemšanas darbību sākšanas, ja produktus izņem pirms līguma regulētā maksimālā uzglabāšanas laika beigām.

Dalībvalstis var akceptēt par piecām darba dienām īsāku termiņu.

7. Kad līguma regulētajā uzglabāšanas laikā un tā beigās verificē produktu svaru, lai šādi verificētu produktu esību noliktavā, iespējamais dabīgs svara zudums nedrīkst kļūt par atbalsta samazināšanas un nodrošinājuma atsavināšanas iemeslu.

8. Ja piemēro 5. punkta a) apakšpunktā paredzēto iespēju, līguma regulētā uzglabāšanas laika beigās verificē uzlikto plombu esību un veselumu. Plombu uzlikšanas un manipulāciju izmaksas sedz līgumslēdzēja puse.

9. Jebkādas paraugu izlases produktu kvalitātes un sastāva verificēšanai ņem par pārbaudi atbildīgās iestādes amatpersonas vai to klātbūtnē.

Svara fizisku pārbaudi vai verificēšanu veic minēto amatpersonu klātbūtnē svēršanas procedūrā.

Revīzijas izsekojamības nolūkā visus minēto amatpersonu pārbaudītos krājumus, kā arī finanšu uzskaiti un dokumentus kontroles apmeklējuma laikā apzīmogo vai paraksta ar iniciāļiem. Ja verificē datorizētu uzskaiti, izdrukā un pārbaudes lietā saglabā kopiju.

17. pants

Revīzijas ziņojumi

1. Par pārbaudīšanu atbildīgā iestāde par katru pārbaudi uz vietas sastāda kontroles ziņojumu. Ziņojumā precīzi apraksta dažādos pārbaudītos priekšmetus.

Ziņojumā norāda:

a) pārbaudes sākšanas datumu un laiku;

b) ziņas par iepriekšējo paziņošanu;

c) pārbaudes ilgumu;

d) klātesošās atbildīgās personas;

e) veikto pārbaucību veidu un apmēru, konkrētāk, sniedzot ziņas par pārbaudītajiem dokumentiem un produktiem;

- f) konstatējumus un secinājumus;
- g) vai ir vajadzīga pēcpārbaude.

Ziņojumu paraksta atbildīgās amatpersonas un ar parakstu apstiprina līgumslēdzēja puse vai attiecīgā gadījumā noliktavas operators, un to iekļauj maksājuma lietā.

2. Tādu būtisku pārkāpumu gadījumā, kas skar vismaz 5 % no viena pārbaudītā līguma aptverto produktu daudzumiem, verificēšanu attiecina uz lielāku paraugu izlasi, kas jānosaka par pārbaudi atbildīgajai iestādei.

3. Pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā neatbilstības smagums, apmērs, ilgums un atkārtotāšanās, par pārbaudi atbildīgā iestāde registrē jebkuru neatbilstības gadījumu, kura rezultātā var notikt izslēgšana saskaņā ar 18. panta 1. punktu un/vai nepienācīgi izmaksātā atbalsta, tostarp attiecīgā gadījumā procentu, atmaksāšana saskaņā ar minētā panta 4. punktu.

18. pants

Sankcijas

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka pieteikuma iesniedzēja iesniegtā un no šīs regulas izrietošo tiesību piešķiršanai paredzētā dokumentā sniegta nepareiza informācija, un ja attiecīgā nepareizā informācija ir izšķirīga minēto tiesību piešķiršanai, kompetentā iestāde pieteikuma iesniedzēju attiecībā uz to pašu produktu, par kuru ir sniegta nepareizā informācija, izslēdz no atbalsta piešķiršanas procedūras uz vienu gadu no brīža, kad ir pieņemts galīgais administratīvais lēmums par pārkāpuma konstatēšanu.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto izslēgšanu neveic, ja pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei pieņemami pierāda, ka minētajā punktā norādītā situācija ir radusies nepārvaramas varas vai acīmredzamas kļūdas dēļ.

3. Nepienācīgi izmaksātu atbalstu no attiecīgajiem tirgus dalībniekiem atgūst ar procentiem. *Mutatis mutandis* piemēro Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 809/2014 ⁽¹⁾ 7. pantu.

4. Administratīvu sankciju īstenošana un nepienācīgi izmaksātu summu atgūšana, kā paredzēts šajā pantā, neierobežo ziņošanu par pārkāpumiem Komisijai saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1848/2006 ⁽²⁾.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 15. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 17. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 809/2014, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību (OV L 227, 31.7.2014., 69. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 14. decembra Regula (EK) Nr. 1848/2006 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā, kā arī par Regulas (EEK) Nr. 595/91 atcelšanu (OV L 355, 15.12.2006., 56. lpp.).

PIELIKUMS

Dalībvalsts	Maksimālais daudzums (tonnās)
Beļģija	1 243
Bulgārija	696
Čehijas Republika	1 421
Dānija	3 334
Vācija	23 626
Igaunija	454
Īrija	1 835
Grieķija	1 880
Spānija	3 635
Francija	20 830
Horvātija	348
Itālija	12 015
Kipra	199
Latvija	348
Lietuva	1 163
Luksemburga	33
Ungārija	827
Malta	30
Nīderlande	8 156
Austrija	1 968
Polija	7 859
Portugāle	704
Rumānija	797
Slovēnija	164
Slovākija	426
Somija	1 210
Zviedrija	945
Apvienotā Karaliste	3 854
Kopā	100 000